

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobce: J. R.**, zastoupený Mgr. Martinou Pekárkovou, advokátkou se sídlem Nebušická 709, Horoměřice, proti **žalovanému Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2013, č. j. MHMP 1447099/2013, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 32/2014, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu

[1] Návrhem ze dne 31. 10. 2014, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 11. 11. 2014, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Po zdejším soudu se navrhovatel domáhal toho, aby Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) byla určena lhůta k nařízení jednání ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 11 A 32/2014.

[2] Navrhovatel uvedl, že takřka před půl rokem sdělil městskému soudu, že nesouhlasí s tím, aby soud o věci rozhodl bez jednání, a přeje si, aby ústní jednání bylo nařízeno. Do dne podání návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu však jednání nařízeno nebylo. Navrhovateli vzniká neodůvodněná a značná újma, neboť nemůže již po více než dva roky rekonstruovat vlastní nemovitost tak, aby ji upravit pro své bydlení. V souvislosti s tím je nucen hradit nájemní bydlení, které by jinak nebyl nucen využívat.

II. Vyjádření městského soudu

[3] Městský soud ve vyjádření k návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu shrnul úkony, které byly v řízení učiněny. Dále uvedl, že k nařízení ústního jednání nebylo přistoupeno, jelikož 11. senát městského soudu v současné době kromě věcí přednostních projednává a rozhoduje žaloby z roku 2011 a roku 2012. V případě navrhovatele se nejedná o přednostní věc.

III. Podstatný obsah spisu městského soudu

[4] Řízení o žalobě bylo zahájeno dne 25. 2. 2014. Touto žalobou se navrhovatel před městským soudem domáhá eventuálním petitem a) zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2013, č. j. MHMP 1447099/2013, a potvrzení prvostupňového správního rozhodnutí městským soudem, nebo b) zrušení uvedeného rozhodnutí žalovaného a toho, aby mu byla věc vrácena k dalšímu řízení. Současně navrhovatel požádal o přiznání odkladného účinku žaloby.

[5] Dne 6. 3. 2014 městský soud vyzval navrhovatele, aby zaplatil soudní poplatek za žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Poplatek byl zaplacen dne 17. 3. 2014. Dne 12. 3. 2014 soud zaslal žalovanému žalobu k vyjádření, vyzval jej k předložení spisového materiálu a vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Současně soud žalovaného informoval o složení senátu, který bude věc rozhodovat, a poučil jej o možnosti vznést námitku podjatosti. Žalovaný byl rovněž vyzván k vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Žalovaný soudu dne 26. 3. 2014 doručil vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Následně městský soud vydal usnesení ze dne 31. 3. 2014, č. j. 11 A 32/2014 - 30, kterým zamítl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.

[6] Dne 16. 4. 2014 bylo soudu doručeno vyjádření žalovaného k žalobě společně se spisovým materiálem. Městský soud toto vyjádření zaslal dne 24. 4. 2014 navrhovateli, informoval jej o složení senátu, poučil jej o možnosti podat námitku podjatosti a vyzval jej k vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím o věci samé bez nařízení jednání. Navrhovatel dne 6. 5. 2014 sdělil, že trvá na tom, aby bylo ve věci nařízeno jednání. Navrhovatel městskému soudu dne 18. 5. 2014 zaslal obsáhlou repliku k vyjádření žalovaného.

[7] Dne 2. 5. 2014 městský soud informoval osoby, které přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, o probíhajícím řízení a vyzval je k vyjádření, zda hodlají uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Na tuto výzvu městský soud obdržel dne 19. 5. 2014 reakci osoby, která hodlá v řízení vykonávat práva dle § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Městský soud této osobě zaslal k vyjádření žalobu a vyjádření žalovaného k ní.

[8] Následně dne 31. 10. 2014 městský soud obdržel návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, o němž je vedeno nynější řízení před Nejvyšším správním soudem. Tento návrh byl dne 5. 11. 2014 odeslán Nejvyššímu správnímu soudu.

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud podaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu zhodnotil a dospěl k závěru, že není důvodný.

[10] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění

práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[11] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Zda dochází či nedochází k průtahům, se zkoumá jen ve vztahu k tomu úkonu, u něž byly namítnuty průtahy (v nynějším případě navrhovatel požaduje, aby městskému soudu byla určena lhůta, v níž má rozhodnout o nařízení jednání). Důvodnost návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu se posuzuje dle kritérií zmíněných v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, jimiž jsou složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a dosavadní postup soudu.

[12] Podstatné je rovněž i to, že městský soud a krajské soudy jsou podle § 56 odst. 1 s. ř. s. povinny zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém jim došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud dle § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s. projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. Nyní požadovaný procesní úkon se netýká věci, která by spadala pod vymezení v § 56 odst. 2 či 3 s. ř. s.

[13] O rozhodovací činnosti městského soudu má Nejvyšší správní soud poznatky ze své úřední činnosti. Nebylo přitom shledáno, že by se současná rozhodovací praxe městského soudu nepřipustným způsobem odchylovala od pravidla vyjádřeného v § 56 odst. 1 s. ř. s.

[14] K postupu navrhovatele, jakožto jednomu z kritérií v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle nichž se posuzuje důvodnost návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, je možno konstatovat následující. Navrhovatel svým postupem nezpůsobuje v řízení před městským soudem průtahy, jelikož reaguje na výzvy soudu v určených lhůtách a ani jinak neztěžuje postup soudu. Lze sice poznamenat, že navrhovatel nesplnil svou poplatkovou povinnost za žalobu hned při jejím vzniku, tj. při podání žaloby. Uhrazení poplatku až k výzvě soudu se však v nynější věci ve vztahu k požadovanému procesnímu úkonu (tj. rozhodnutí o nařízení jednání) reálně neprojevovalo.

[15] Ani městskému soudu však nelze při hodnocení jeho postupu nic vytknout, jelikož v přiměřených lhůtách činil procesní úkony, které je ve věci obecně třeba činit (k tomu viz část III. tohoto usnesení). Městský soud si opatřil spisový materiál, zajistil stanovisko žalovaného k žalobě, učinil úkony, které zákon vyžaduje ve vztahu k osobám, jež přichází v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, poučil strany o složení senátu a učinil i další nutné úkony.

[16] K dalšímu kritériu dle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích lze uvést, že složitost věci se nijak nevymyká z obvyklé obtížnosti případů, které jsou před správními soudy projednávány. O tom svědčí to, že jde o věc stavebního povolení, tudíž problematiku, které se správní soudy běžně věnují, žaloba nemá nezvykle velký rozsah a spisový materiál není rozsáhlý.

[17] Navrhovatel subjektivně považuje svoji věc za významnou z toho důvodu, že se týká stavebního povolení na rekonstrukci a přístavbu rodinného domu, s níž nemůže započít, a musí

tak užívat nájemní bydlení místo toho, aby zrekonstruoval svou nemovitost. Nejvyšší správní soud nijak nepochybně, že navrhovatel oprávněně vnímá svůj spor před městským soudem jako důležitý. Je však třeba mít na paměti, že na městský soud se obrací i další žalobci, kteří přirozeně svoji věc považují taktéž za důležitou. Objektivně nazíráno takto navrhovatelem nastíněná důležitost věci se podstatným způsobem nevyděljuje od jiných věcí pravidelně řešených před správními soudy, jimiž jsou např. doměření daně (a to i ve značné výši), přestupky v dopravě, za něž byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, přezkum rozhodnutí o neudělení státního občanství, apod.

[18] Ve vztahu k navrhovateli je možno dále konstatovat, že jeho spor nedosahuje privilegované důležitosti, kterou lze spatřovat typicky u přezkumu správních rozhodnutí týkajících se omezení osobní svobody (např. rozhodnutí o zajištění cizince), která by odůvodňovala přednostní projednání a rozhodnutí věci.

[19] Na základě komplexního zhodnocení výše uvedených kritérií, dle nichž se posuzuje důvodnost návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh není důvodný. Byť navrhovatel svým postupem negativně nepřispěl k tomu, že požadovaný procesní úkon nebyl ze strany městského soudu učiněn, nelze přehlížet, že městský soud v přiměřených lhůtách učinil úkony, které předchází nařízení jednání. Městský soud dále rozhoduje žaloby, které přechází navrhovatelově žalobě, přičemž složitost věci a význam věci pro navrhovatele nesvědčí o tom, že by s požadovaným úkonem byl městský soud v prodlení. Lze poznamenat, že je-li ve věci nařízeno jednání, zpravidla se na něm ve správním soudnictví vynáší rozhodnutí ve věci samé. Navrhovatelova věc s ohledem na předešlé žaloby u městského soudu tak ještě nedospěla do svého závěrečného stádia, kdy soud nařizuje jednání. Nejvyšší správní soud v současnosti nepovažuje samu o sobě za nepřiměřenou dobu, po kterou navrhovatel čeká na nařízení jednání.

[20] S ohledem na výše zmíněnou skutečnost, že na nařízeném jednání se zpravidla vynáší rozhodnutí ve věci, je možno na tomto místě podpůrně odkázat na závěry zdejšího soudu, které se týkají celkové délky řízení do vydání rozhodnutí. Nejvyšší správní soud sice stojí na požadavku individuálního a adresného posouzení každého případu z hlediska průtahů s přihlédnutím ke všem podstatným okolnostem posuzovaného případu. To však nekoliduje s tím, že na počátku své rozhodovací činnosti obecněji konstatoval, jakou délku řízení v drtivé většině řízení, která nespádají pod přednostní režim, není možno považovat za nepřiměřenou. Učinil tak v usnesení ze dne 8. 9. 2004, č. j. Aprk 1/2004 - 58 (publikovaném pod č. 420/2004 Sb. NSS, dostupném též z www.nssoud.cz), kde dospěl k závěru, že pokud soud učinil veškeré nezbytné procesní úkony pro přípravu rozhodnutí ve věci samé a napadlé věci vyřizoval zásadně v pořadí, v jakém mu byly doručeny, není možno v pouhé skutečnosti, že z důvodu projednávání a rozhodování přednostních návrhů na zahájení řízení a starších věcí nenařídil jednání či nerozhodl ve věci mladší jednoho roku, důvodně spatřovat průtahy v řízení. Nejvyšší správní soud si totiž jen stěží dovede představit okolnosti případu, který nespádá pod přednostní projednávání dle § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s., jež by odůvodnily to, že by ve věci mladší jednoho roku mohly být důvodně namítány průtahy s vydáním rozhodnutí, jímž se řízení končí. Závěry citovaného rozhodnutí přitom zdejší soud ve své judikatuře setrvale zachovává. Naznačenou optikou je pak zřejmé, že v nynější věci, kde od zahájení řízení o žalobě (25. 2. 2014) uplynulo 9 měsíců, není důvodný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu v podobě rozhodnutí o nařízení jednání ve věci.

V. Náklady řízení

[21] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu

v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2014

JUDr. Radan Malík
předseda senátu